

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 122/2024
20.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца Привредног друштва за пројектовање, производњу и опремање "Belim industries" д.о.о., Београд, чији је пуномоћник Слободан Момчиловић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Томислав Петровић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о сукобу надлежности између Вишег суда у Смедереву и Апелационог суда у Београду, у седници одржаној 20.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани П 3551/21 од 07.03.2023. године, стварно је надлежан Виши суд у Смедереву.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П 3551/21 од 07.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тубени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати 159.328,80 динара, са каматом од 29.06.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка исплати 40.500,00 динара.

Против напред наведене првостепене пресуде тужилац је изјавио жалбу, и спис је достављен Апелационом суд у Београду, који се решењем Гж 3997/23 од 06.09.2023. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужиоца и предмет уступио Вишем суду у Смедереву, као стварно и месно надлежном суду, сматрајући да није у питању спор из радног односа, већ спор мале вредности.

Виши суд у Смедереву није прихватио надлежност и предмет је уз акт Гж 1666/23 од 12.03.2024. године доставио Врховном суду, ради одлучивања о сукобу надлежности.

Одлучујући о сукобу надлежности на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни

суд је утврдио да је за одлучивање о жалби тужиоца надлежан Виши суд у Смедереву.

Чланом 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, прописано је да виши суд у другом степеноу одлучује о жалбама на одлуке основних судова, на решења донета у грађанскоправном спору, на пресуду у спору мале вредности, на одлуке донете у поступку извршења и обезбеђења, на решења донета у ванпарничном поступку. Чланом 25. став 1. тачка 3. истог закона, прописано је да апелациони суд одлучује о жалби на пресуду основног суда у грађанскоправном спору, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Чланом 468. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе закона, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 469. ЗПП, прописано је да се не сматрају споровима мале вредности, у смислу одредаба ове главе закона, спорови о непокретностима, спорови из радних односа и због сметања државине.

У конкретном случају није у питању спор из радног односа, јер предмет тужбеног захтева није правна заштита радника у погледу појединачних правних аката којима је одлучено о његовим правима, обавезама и одговорностима, већ се односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, због чега је за одлучивање о изјављеној жалби надлежан Виши суд у Смедереву.

Из наведених разлога, применом члана 22. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић